

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis S. R. E. Cardinalis Bona Opera Omnia

Tribus Tomis comprehensa

Opuscula Spiritiva - I. Horologium Asceticum. II. Principia Vitae Christianae. III. Manuductio ad Coelum. IV. Via Compendii ad Deum. V. De Sacrificio Missae. VI. De Discretionem Spirituum ... Operum Eminentiss. Cardinalis, Tom. I

Bona, Giovanni

Parisiis, 1677

§. 23. Debent bona opera propriae vocationi convenire

urn:nbn:de:hbz:466:1-9969

optans anathema esse à Christo pro fratribus suis : hujus enim vitæ perfectionem non in Dei fruitione sitam esse scit, sed in ejus voluntate adimplendâ. Nihil super vires aggredietur, rebusque gerendis affectum, & mentem non applicabit, ultra quàm necessarium sit, ut inde nihil depereat libertatis, & pacis. Omnis commotio, & effusio ad exteriora spiritum Dei extinguit, & animi serenitatem obnubilat. Sicut Angelus Tobix comes nullum officium prætermittebat hominis mercede conducti, semper tamen cum Deo erat : ita vir probus humanis quidem negotiis attendit, atque iis interdum, sicut & cæteri absorberi videtur ; sed cor ejus cum Deo manet : & si corpore versatur in terris, mens tamen in cælis est, ubi meliori sui parte ab omni terræ affectione liber commoratur.

§. XXIII. *Debent opera bona propria vocationi convenire.*

Nihil interest inter negotia ad quæ obeunda ratione proprii status & conditionis quisque tenetur, & maximum negotium æternæ salutis ; nemo enim certius salutem suam operari potest, quàm si officio suo bene fungatur. Subtilissimum nostræ perfectioni laqueum tendit Sathan, cum desideria in nobis excitat magnarum rerum, alio loco & in alia vocatione agendarum : spiritum enim occupant, & mentem distrahunt, ne rei attendat quæ præ manibus habetur, & quæ ad proprium munus pertinet. Maximopere hallucinatur, qui statu vitæ jam prudenter electo, locum aptiorem Deo serviendi in alio vitæ genere sibi fingit, & quærit ; in suo siquidem munere explendo segnis nihil agit ubi est, dum multa, & magna molitur ubi non est. Cumque perfectio vitæ Christianæ à singularum actionum bonitate, & rectitudine pendeat, ingentem illi obicem ponunt, qui quotidianas exercitationes, quas proprii officii ratio ab illis exigit, negligenter, & officitanter peragere consueverunt, quia nimirum ubi non sunt ibi animus eorum est. Horum vita continuum bene vivendi exordium est ; multa decernunt, nihil exequuntur, frondibus

dibus abundant, fructibus carent; quia ad instar arboris sæpius translatae nullo stabili loco radices figunt.

§. XXIV. *Quomodo Christianis vivendum sit.*

ITa Christianis vivendum est, ut ab illecebris ventris & gulæ, ab immodesto corporis cultu, ab inanibus ludorum negotiis, à torpore pigritiæ, ab honorum ambitu, à laudis cupiditate, ab amore pecuniæ abstineant. Inani omnino pellant, & alteri non faciant quod pati nolunt. Nihil remissè agant, nihil audacter, nihil fictè, aut per simulationem. Quodcunque officium vitæ Christianæ, quæcunque exterior virtutis exercitatio, si careat interiori spiritu & veritate, nihil aliud est, quàm hypocrisis & actio scenica. Solent nonnunquam viri nefarii præclara Sanctorum gesta in teatro repræsentare. Hic Martyris constantiam, ille Virginis modestiam, aut Apostoli, vel Christi heroicos actus egregiè simulant; sed actione peractâ alienam personam deponunt, suamque turpem & impurissimam suscipiunt. Simili modo qui opera exteriora in solam speciem & inanem ostentationem exercent, veluti histriones sunt & scenici jocularores, qui omni virtute & sanctimonia destituti, viri sancti personam in scena gerunt, quorum vita & mores nihil aliud, quàm fabula sunt. Ideo pauci ad Christianæ perfectionis fastigium pertingunt, quia opera sua in spiritu veritatis non perficiunt. Prævalent Christi exemplis & præceptis, falsa mundi axiomata, & communes virtutum notiones à naturæ insitæ perversis hominum opinionibus depravatæ ad vitia detorquentur. Cum ergo inter homines falsis doctrinis imbutos vivamus, debet quisque in seipsum crebro inquirere, an & ipse ignoret quæ recta sunt & an rectè fungatur officio suo. Via veritatis una est & immutabilis, per quam qui recto tramite cupit incedere, non terram intueri debet, sed cælum; non homines sequi, sed Deum, qui via, veritas & vita est.